

§ 70.

Særeje er:

- 1) hvad der ved Ægtepagt er gjort til Særeje;
- 2) Gave, som er givet en Ægtefælle af Tredjemand med det Vilkaar, at den skal være Særeje, eller Arv, selv om den er Arvingens Tvangslod, forsaavidt Arveladeren ved Testamente har truffet saadan Bestemmelse;
- 3) hvad der træder i Stedet for de under 1 og 2 nævnte Genstande, medmindre andet gyldig er bestemt.

Indtægt af Særeje er Gifteeje, medmindre andet gyldig er bestemt.

§ 71.

En Ægtefælle kan forlange, at den anden Ægtefælle skal deltage i Oprettelsen af en Fortegnelse over begges Gifteeje og Særeje. Retten afgør efter samtlige foreliggende Omstændigheder, hvilken Beviskraft der bør tillægges Fortegnelsen.

Kapitel VIII.

Om Gældsansvaret.

§ 72.

Enhver af Ægtefællerne hæfter saavel med sit Gifteeje som med sit Særeje for de den paahvilende Forpligtelser, hvad enten de er opstaaet før eller under Ægteskabet.

§ 73.

Krav paa Hustruen af den i § 50 nævnte Art forældes i Løbet af 1 Aar, naar tillige Manden hæfter for Gælden. Reglerne i Lov i Nr. 274 af 22. December 1908 § 1 sidste Punktum samt §§ 2 og 3 finder tilsvarende Anvendelse ved denne Forældelse.

§ 74.

Efter Bosondring, Separation eller Ægteskabs Ophør kan tidligere stiftet Gæld af den i § 73 omhandlede Art kun søges fyldestgjort hos Hustruen for et Beløb, der ikke overstiger Værdien af de Særejemidler, hun da besad, og af de Gifteejemidler, der tilfaldt hende paa Skiftet, med Fradrag af anden Gæld, som da maatte paahvile hende

§ 75.

Bestemmelserne i §§ 73 og 74 finder ikke Anvendelse, hvis Hustruen har paataget sig et videregaaende Ansvar.